

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 2To/66/2020  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010074  
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3620010074.1

## Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému O. T., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvale bytom A. Z., t.č. v ÚVV Ilava, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí dňa 23. júla 2020 odvolanie obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 17. júna 2020, sp. zn. 1T/31/2020 a takto

### rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného O. T. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

### odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske zo dňa 17. júna 2020, sp. zn. 1T/31/2020 bol obžalovaný O. T. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g), ods. 2 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 21.03.2020 v čase asi o 14:55 hod. v Z. na ul. M. S. č. XXXX/XX v predajni HM Kaufland odcudzil 1 ks 0,7 l hruškovice zn. Kosher v hodnote 15,99 € a to tak, že tento tovar si vzal z regálu v predajni, vložil si ho pod bundu a takto prešiel za pokladničnú zónu bez zaplatenia daného tovaru, čím spôsobil na odcudzenom tovare poškodenej spoločnosti KAUF LAND Slovenská republika v. o. s. so sídlom Bratislava, škodu vo výške 15,99 €, pričom sa tohto konania dopustil i napriek tomu, že bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý, a to tak, že dňa 03.03.2020 mu bola Obvodným oddelením Policajného zboru v Partizánskom uložená bloková pokuta vo výške 30,- €, ktorá nadobudla právoplatnosť dňa 03.03.2020, číslo bloku 13032328, za spáchanie priestupku proti majetku v zmysle § 50 ods. 1 Zák. č. 372/90 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, formou drobnej krádeže pričom bol rozsudkom Okresného súdu Partizánske, zo dňa 25.04.2018 pod č. 1T/95/17 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 17.07.2018 pod číslom 2To/57/18 právoplatne odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona účinného do 31.07.2019.

Za tento trestný čin bol obžalovaný O. T. odsúdený podľa § 212 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm. n) Tr. zák. a § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. Zároveň podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. súd prvého stupňa uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť len vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, pretože ho v zákonnej pätnásťdňovej lehote napadol odvolaním v tomto smere obžalovaný O. T.. Svoje odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V jeho písomnom vyhotovení namietal uložený trest pokiaľ sa týka jeho výmery, pretože ho považuje za vysoký a nespravodlivý, pričom podľa jeho názoru nie je ani v súlade so zásadami ukladania trestov podľa § 34 a nasl. Tr. zákona, pretože v jeho prípade je možné u neho priznať dve poľahčujúce okolnosti a to podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona

a na jeho prevýchovu by tak postačoval trest kratšieho trvania vo výmere najviac 6 až 8 mesiacov. Dodal, že v budúcnosti chce viesť riadny život, má záujem nájsť si nové zamestnanie a starať sa o svoju rodinu a svoje deti. Vzhľadom na tieto okolnosti preto navrhol odvolaciemu súdu, aby napadnutý rozsudok zmenil vo výroku o treste odňatia slobody tak, že podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, § 37 písm. m) Tr. zák. mu uloží trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne, so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia aj s uložením ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného O. T. podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 23. júla 2020 na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené 29. júna 2020, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť obžalovaným napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného O. T. nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného, teda výroku o vine, ktoré nebolo a ani nemohlo byť napadnuté odvolaním a preto jeho správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nakoľko podľa § 257 ods. 7 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného O. T. o vine je neodvolateľné, a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním, postupoval pri ukladaní trestu obžalovanému, pri určení druhu a výmery trestu ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému O. T. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. n) a § 37 písm. m) Tr. zák., na dolnej hranici trestu ustanoveného zákonom podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, zodpovedá totiž všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou obžalovaného uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k uloženému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov považuje za potrebné uviesť, že v prejednávanej veci je za trestný čin - prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona stanovená trestná sadzba na 6 (šesť) mesiacov až 3 (tri) roky odňatia slobody, čím takto ustanovenou trestnou sadzbou štát na jednej strane chráni svoj záujem predovšetkým na ochrane majetku a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1, 3 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj na individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Trest má pritom postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

V posudzovanej veci sa okresný súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného O. T., vzal do úvahy najmä to, že obžalovaný napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, čo potvrdil vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. U obžalovaného preto bola správne zistená a priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona, pričom správne okresný súd obžalovanému nepriznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. s poukazom na absenciu istej formy sebareflexie v podobe úprimnej ľútosti, keďže obžalovaný svoje konanie pred súdom oľutoval len formálne, ako na to podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku.

V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda nielen orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.), ale aj súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.). Aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno preto priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.).

Najmä od 1. januára 2006, kedy nadobudli účinnosť nové trestnoprávne normy, došlo aj k zmene v posudzovaní obsahu jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za situácie, kedy došlo k významnému posilneniu kontradiktórnosti konania pred súdom, keď prakticky ťažisko dokazovania prešlo na konanie pred súdom, má postoj obžalovaného k tomuto dokazovaniu dôležitý význam. Podľa § 257 ods. 7 Tr. por., ak súd rozhodol, že vyhlásenie obžalovaného prijíma, zároveň vyhlási, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná. Obžalovaný takýmto postupom umožní "prevziať" výsledky dokazovania z prípravného konania bez toho, aby tieto boli konfrontované s výsledkami dokazovania na hlavnom pojednávaní. Primárne tým uľahčuje najmä činnosť prokurátora v trestnom stíhaní, konkrétne v štádiu konania pred súdom tým, že prokurátor už nemusí pred súdom navrhovať a vykonávať žiadne dôkazy za účelom preukázania pravdivosti svojich skutkových tvrdení v obžalobe, z ktorého dôvodu prokurátor na hlavnom pojednávaní už nemusí v tejto časti niesť pred súdom svoje dôkazné bremeno. V súlade s týmto názorom sú aj právne názory vyslovené v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25.10.2016, sp. zn. 4Tdo 63/2016, na obsah odôvodnenia ktorého uznesenia krajský súd týmto poukazuje. Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, tak podstatne uľahčil dokazovanie jeho trestnej činnosti, preto podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného bolo potrebné pri ukladaní trestu tiež zohľadniť.

Trest odňatia slobody uložený obžalovanému O. T. podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. n) a § 37 písm. m) Tr. zák. vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienečne, na výkon ktorého bol obžalovaný podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, aj podľa odvolacieho súdu zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladenie v zmysle § 34 ods. 1, 3 a 4 Tr. zák. a zohľadňuje všetky zistené okolnosti prípadu, konkrétny stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, ako aj pomery obžalovaného a možnosti jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je zároveň dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Okresný súd, vzhľadom na okolnosti dôvodne a vecne správne uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku, vyvodil preto správny záver, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného ako páchatela, postačuje aj trest odňatia slobody uložený pri dolnej hranici stanovenej a v súlade so zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s prihliadnutím aj na jeho trestnú a priestupkovú minulosť a predovšetkým na skutočnosť, že skutku sa dopustil v krátkej dobe po tom, čo bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v inej trestnej veci. Trest odňatia slobody v rozsahu uloženom obžalovanému okresným súdom zodpovedá totiž zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, dostatočne odradzuje ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti posilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto môže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vecne správny a v súlade s ustanovením § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona je aj výrok o zaradení obžalovaného O. T. na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Rovnako vecne správne okresný súd rozhodol podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. o uložení ochranného protialkoholického liečenia ústavnou formou obžalovanému na podklade záverov znaleckého posudku MUDr. C. A., znalkyne z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, v ktorom znalkyňa navrhla tento druh liečenia vzhľadom na preukázaný syndróm závislosti od alkoholu už s prítomnou depraváciou a degradáciou osobnosti. Napokon z obsahu podaného odvolania je zrejme, že uloženie tohto ochranného opatrenia obžalovaný ani nenamietal.

Odvolací súd teda nezistil žiadne zákonné dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v prospech obžalovaného O. T. vo vzťahu k výrokom o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, preto odvolacie námietky obžalovaného nepovažoval za dôvodne a neakceptoval ich.

So zreteľom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného O. ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

**Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.